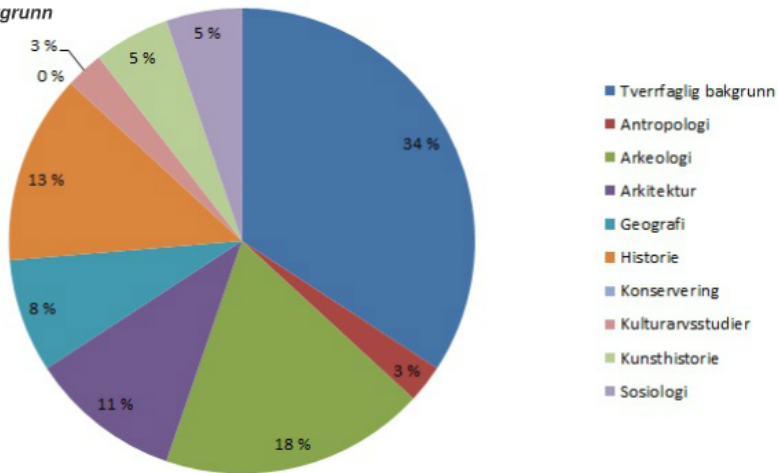

ACHS_Norway kort oppsummert

Survey ble sendt ut til 83 stykker, 55 svar hvorav 38 var fullstendig.
Svarprosent = 46.

Fagbakgrunn

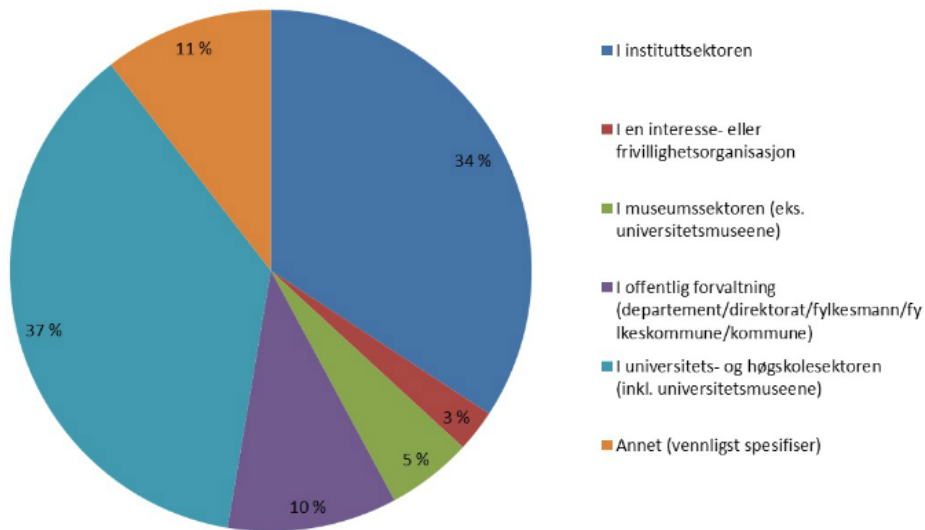

Noen tendenser:

Over 1/3 har tverrfaglig bakgrunn - av disse oppga nærmere 70% at kulturarvsstudier er et av fagene.

Faglig spredning som reflekterer kulturarvsstudiers moderdisipliner

Arbeidssted

Noen tendenser:

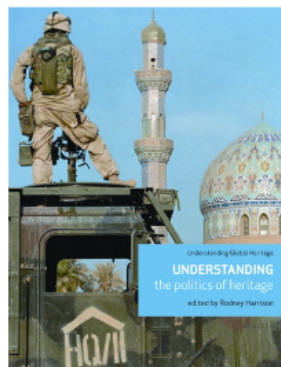
63% arbeider som forsker eller i kombinert stilling
16% i forvaltning
21% annet

Stor grad av sektormobilitet:
Kun 0,5% har **ikke** jobbet utenfor nåværende sektor

HERITAGE STUDIES

Cultural Heritage Studies

Cultural Heritage Studies critically investigates the intellectual and practical approaches to key issues with the application of different theoretical perspectives to examine the contested nature of cultural heritage.

Første gang nevnt (?):
Toward critical heritage studies
"Being critical simply means 'thinking about heritage: why do we value particular objects, places and practices from the past more than others? How does heritage function in society?'" (2010:75)

Critical

Fra 2000 er

1980-tallet: interessen for

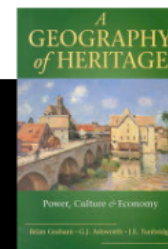
Heritage Studies

blitt et eget studiefelt

vekkes i flere fag.

"Heritage studies is an inter-disciplinary field of studies, bringing together professionals and academics who explore how the past is used in the present" (Open University)

1990-tallet: Tidsskrift, BA- og MA-grader, lærebøker

partn

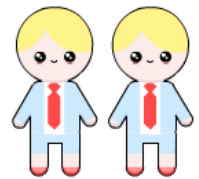
Hvordan forstås Critical Heritage Studies?

Kritisk...

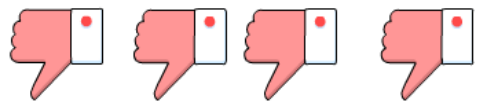
Åpen/flere perspektiver

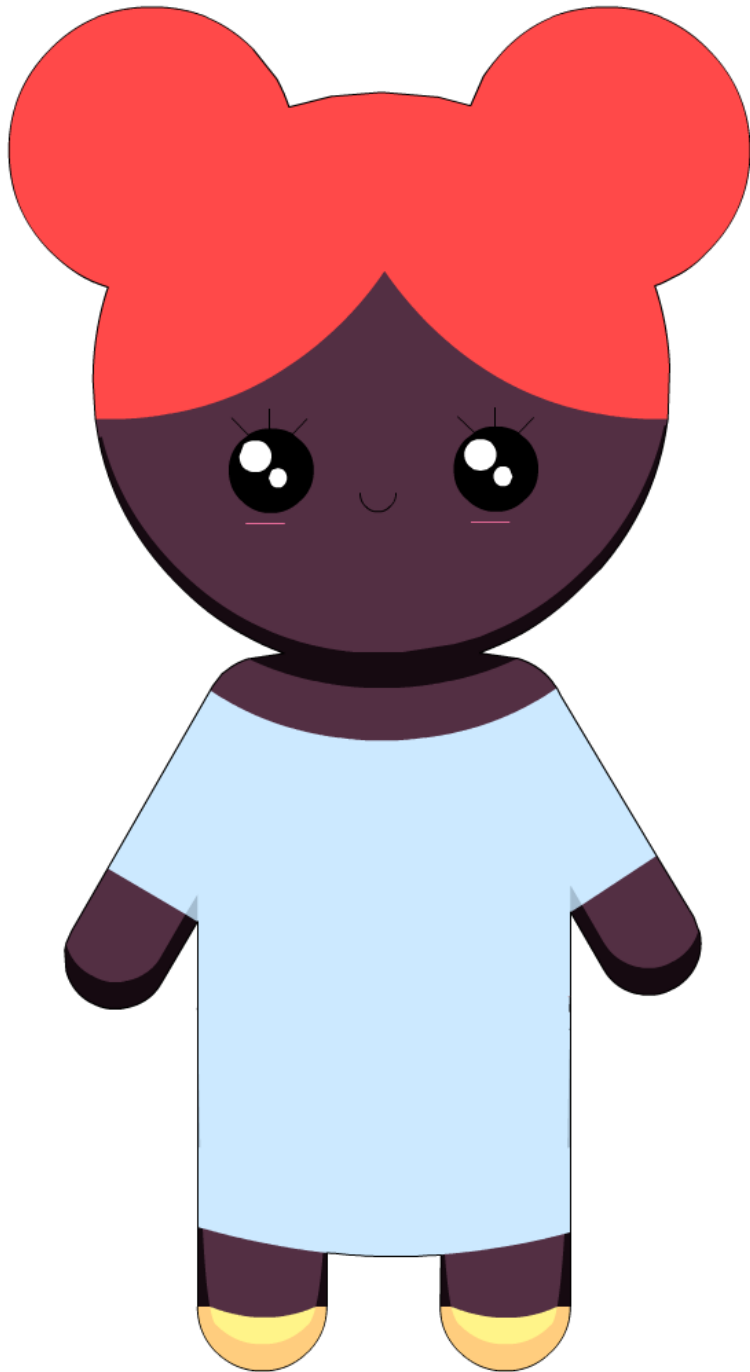
Manifestet

Annet

"ikke-svar"

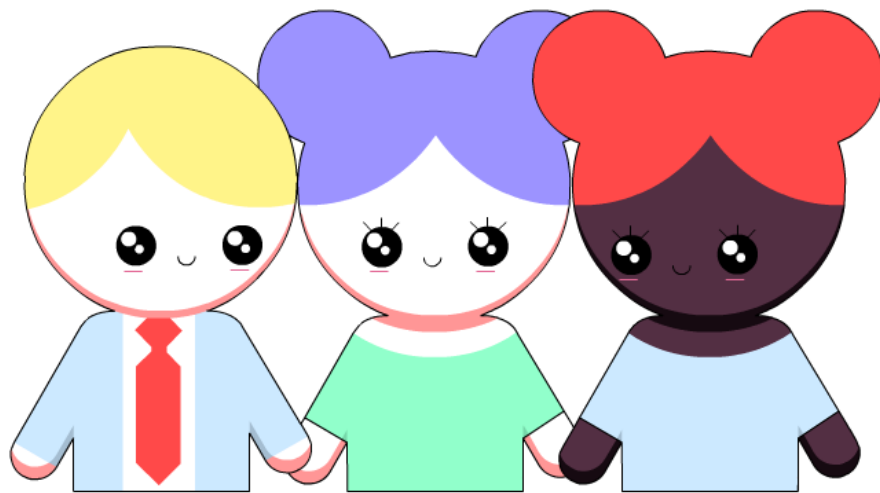
Flere perspektiver forståelse
av teorier og praksis knyttet
til kulturarv

En kritisk tilnærming og analyse av hvordan kulturarv brukes, skapes og forvaltes i nåtiden.

...slett ikke kritisk...?

"Problemet er at CHS har holdt seg med guruer altfor lenge og derved utviklet sin egen Authorised Heritage Discourse"

"Den kritiske komponenten er imidlertid litt uklar..."

En utfordring er å tydeliggjøre hva Critical Heritage Studies er og hvilken betydning den skal, da spesielt i forhold til Heritage Studies

Å gå fra å kritisere til å komme med forslag til forbedringer

Å være konstruktive, selv om vi er kritiske. Å være kritisk til det kritiske

At god forskning skal være kritisk er en selvfølge. Derfor synes det litt overføldig å påpeke at det er det en holder på med, eller også at det er en distinksjon mot et "ukritisk" motstykke? Hva er så det? Heritage Studies mer generelt? Eller de som faktisk jobber direkte med kulturminner i kulturminneforvaltningen? Ideen om en authorised heritage discourse er artig, men har etter mitt syn utspilt sin rolle som godt analytisk verktøy for å undersøke og forstå feks maktforhold knyttet til kulturarv. Altfor statisk.

Gå fra teori til praksis. Kommunikasjon mellom forskning og forvaltning.

Skape det rommet for samtale mellom forskning og forvaltning som man la opp.

Mye går på autopilot i kulturminneforvaltningen. Det er viktig med kritisk og våkent blikk omkring praksis. En slik forening bør likevel ikke bare hamre løs på seg selv. Vel så viktig å debattere andre utenfor sektoren og deres rasjonale for å engasjere seg i feltet.

Synliggjøre feltet i det offentlig rom

Å bidra til det politiske, ideologiske og historiske grunnlaget for kulturarv blir en del av den faglige og offentlige debatten; og at det blir en debatt som når utover den kretsen av akademikere som allerede er opptatt av dette.

"Only the development of some core of accepted definitions, terminology and at least a modicum of grounded theory can bridge the widening gap between academics and practitioners, and prevent the different academic disciplinary perspectives retreating into mutually unintelligible solitudes".
(Tunbridge, Ashworth and Graham 2013:365)

Rett inn i den internasjonale debatten: Hva er kritisk med kritiske kulturarvsstudier?

"... [Needs] a more productive, engaged dialogue with the heritage conservation sector. Without such a dialogue, I fear critical heritage studies will become a marginal endeavor, by further alienating those working in the heritage sector outside academia" (Winter 2013:533)

"With this level of intellectual upheaval in mind, heritage studies might seem to be a somewhat unsettled and unproductive field to be in at present. On the contrary, it is, instead, flourishing in its incompleteness, relishing the chance to rake over the coals and construct its own perspicuous form criticism from within." (Waterton and Watson 2015:1-2)

